

Zicht^{op} IJssel

JAARGANG 3 | NUMMER 5 | NAJAAR 2020

Liefde kun je niet verspillen

In onze hospices wordt zichtbaar en onzichtbaar voor de bewoners en voor hun naasten gezorgd. Die zorg wordt gegeven alsof elke bewoner de enige is. Naast de zorg en de professionaliteit, is er natuurlijk ook ruimte voor afscheid nemen, met aandacht en liefde. Elke dag extra zorg, extra aandacht en attenties. Dit alles wordt gegeven door fijne mensen, die mooie gesprekken voeren, met betrokkenheid en liefde. In mijn werk gaat het vaak over professionaliteit, deskundigheid, financiën en trainen. Maar het belangrijkste bij onze zorg blijft liefde. Dat kun je niet trainen. Wel koesteren, stimuleren en beschermen. En die taak ligt bij ons, allen werkzaam bij de IJsselHospices.

De afgelopen periode zijn IJsselThuis en IJsselOever hospices even gesloten geweest. Nu beide hospices weer (bijna) geheel geopend zijn, zijn de veranderingen goed te merken. De grenzeloosheid en het automatisme waarmee zorg verleend werd, zijn voorbij. In plaats van je hart te kunnen volgen, moeten we nu ons hoofd volgen. Afstand houden, desinfecteren, maskers voor, niet in directe nabijheid mogen staan, geen armen meer om schouders.

De vanzelfsprekendheid waarmee bezoek kon binnenlopen, is niet meer. In plaats daarvan hebben we een bezoeksregeling moeten opstellen. Ook het niet kunnen gebruiken van gemeenschappelijke ruimten in de hospices blijft punt van aandacht en ook van pijn, treurnis. Treurnis, omdat de gemoedelijke sfeer is veranderd. Bezoek beperken en toch voldoende ruimte bieden aan naasten om goed afscheid te kunnen nemen, blijft een punt van onze niet aflatende aandacht. Want met liefde in nabijheid van je geliefde of naaste kunnen zijn, afscheid kunnen nemen zonder restricties, dát is waar onze hospices voor bedoeld zijn.

Els Imthorn, manager IJsselHospices

VAN DE VOORZITTER

Door George Henkens
voorzitter bestuur IJsselHospices

Een diepe buiging

Het valt niet mee om het in deze tijd niet over het coronavirus te hebben. En ofschoon ik dat ook niet wil, moet het toch even.

Het moet, omdat we in de afgelopen maanden, ondanks de extra risico's, tóch de zorg hebben geleverd die wij voorstaan. Hospice IJsselThuis is zelfs vanuit hotel Van der Valk operationeel gebleven, terwijl het werken in een hotelomgeving toch een stuk minder leuk is dan vanuit ons eigen hospice. Ik snap natuurlijk dat niet iedereen haar of zijn werk kon voortzetten toen corona ons hard aanviel. Het siert ons als organisatie dat we met minder mensen toch beide hospices operationeel wisten te houden.

Ik maak mede namens het gehele bestuur hiervoor een diepe buiging.

IJsselThuis is weer thuis!

Gesteund door het enthousiasme van het bestuur van de Vrienden van IJsselThuis is een aantal belangrijke verbeteringen aan het hospice in Nieuwerkerk gerealiseerd. Er is een deur naar de tuin in Toermalijn gemaakt en er is airconditioning in het hele huis aangebracht. En passant is ook de vloer goed onderhanden genomen, zodat we op 3 juli 2020 met een taartje het geheel weer in gebruik konden nemen.

Onze facilitaire commissie heeft de realisatie van al deze aanpassingen in goede banen geleid en wij danken hen daarvoor.

Cadeau voor IJsselOever

In Capelle aan den IJssel bestaat de Van Cappellenstichting. Deze stichting heeft ons met een zeer groot bedrag gesteund toen we IJsselOever hebben opgericht. De Van Cappellenstichting bestaat dit jaar 125 jaar en men wilde dat vieren door onder andere hospice IJsselOever een groot cadeau te geven. We mochten zelf een verlanglijstje samenstellen en dat hebben we uiteraard graag gedaan! De basis van dit lijstje was dat we de bewonerskamers wat meer anno nu wilden maken, met onder andere een geluidstelsel.

IJsselPolder

In Ommoord zijn we sinds het begin van dit jaar druk met het uitwerken van ons nieuwe initiatief, hospice IJsselPolder. We hebben een prachtig plan getekend en een bouwvergunning aangevraagd en gekregen! Helaas zijn de bureaus (de kantoren) niet zo in hun sas met onze komst en vechten zij de bouwvergunning aan. 'Onbekend maakt onbemind' gaat hier zeker op. Els en ik hebben de heren de gemoedelijkheid van IJsselThuis laten ervaren, maar dit bracht hen voorsnog niet op andere gedachten. Het juridisch gevecht levert inmiddels wat vertraging op. Ik hoop dat ik in een volgende uitgave van Zicht op IJssel duidelijker kan worden, maar nu zitten we helaas nog midden in de bezwaarprocedure.

Trots

Als ik dit schrijf, is het 20 augustus: 28 graden warm en het is onrustig in Nederland.

De één weet niet hoe hij zijn werk af moet krijgen (airconditioninginstallateurs) en de ander weet niet of zij haar baan behoudt. De één is bang besmet te raken, de andere lapt alle adviezen aan zijn laars. Ik had aanvankelijk het idee dat de coronacrisis voor meer saamhorigheid zou zorgen, maar inmiddels raak ik dat gevoel helaas een beetje kwijt.

Onze hospices zijn daarin oases van samenwerking en verantwoordelijkheidsgevoel. Laten we ons daarvan bewust zijn en er trots op zijn!

ZORG AAN NAASTEN

Bij rouw leg ik uit dat er twee eilanden zijn. Eentje van het doorgaan met leven. De herstelgerichte kant. En eentje met het doorleven van het verdriet. De verliesgerichte kant.

Ik teken dan die eilanden. Heel kinderachtig misschien, maar dan zie je ze kijken, en denken en soms ook wijzen: 'Ja, ik zit hier, op dit; en mijn partner op dat andere.'

Als mensen zien dat ze te veel op het ene eilandje zitten, of te veel met bijvoorbeeld maar één rouwtaak bezig zijn, dan weten ze: ik moet naar dat andere eiland. Of: ik sla een beetje door. Rouwen is dus ook: inzicht krijgen in je eigen proces.

En dat proces begint niet pas na het overlijden, maar is al bezig als iemand bij ons in het hospice komt. Dan is er al rouw. Zo zat er een vrouw in mijn kamer wiens man in zijn laatste fase was. En ze voelde zich zó schuldig, want ze had genoten met haar dochter met wie ze gisteren even mee naar het strand was gegaan. Ze hadden gelachen en heerlijk gegeten. En nu zat ze in tranen voor mij. Ik tekende de twee eilandjes en we hadden een goed gesprek over haar rouw en haar zoektocht op de eilandjes en dat die eilandjes er allebei kunnen en mogen zijn. Ze verliet de kamer kilo's lichter. Soms geeft inzicht zomaar een last minder.

Door Birgitta van Vlaanderen
coördinator Hospice IJsselOever

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELOEVER

Wat een zomer was dit!

Een bijzondere zomer met een schitterend voorjaar en een aantal bloedhete weken die ervoor zorgden dat we een heuse hittegolf beleefden en dat de airco's niet aan te slepen waren. En, o ja, er was het coronavirus dat ervoor zorgde dat we eigenlijk niets meer konden doen zoals we dat altijd deden en waaraan we gewend waren. Aan de hand van de overheidsmaatregelen maken we er het beste van.

Een groot compliment

Dat de inzet van de medewerkers en vrijwilligers in het hospice wordt gewaardeerd, zien wij als vrienden van Hospice IJsselOever aan de giften die binnenkomen. Familieleden van bewoners die hun laatste dagen in het hospice hebben doorgebracht, maken uit dankbaarheid voor de goede zorg een bedrag over. Het is een groot compliment aan de staf en vrijwilligers van Hospice IJsselOever en dat brengen we als Vrienden graag onder de aandacht.

Tuinplanten en kerstbomen

Dit voorjaar hebben we in samenwerking met Tuinplantencentrum Van der Dussen een tuinplanten- en bollenactie opgezet met als thema 'Uw tuin klaar voor het voorjaar'.

Hoewel er redelijk werd gereageerd op de oproepen om te bestellen, was het resultaat in onze ogen te gering. We hebben in totaal 1.300 euro aan opbrengst op de rekening kunnen bijschrijven. Niet niks, maar ook niet het bedrag waar we op gerekend hadden.

In de winter gaan we in de herkansing met een heuse kerstbomenverkoopactie. We hopen dan een beter resultaat te behalen. Als Vrienden blijven we actief en altijd op zoek naar goede ideeën, met als doel de financiële middelen aan te vullen, zodat het mooie en belangrijke werk van Hospice IJsselOever kan blijven doorgaan - ook wanneer het even tegenzit.

Door Peter Meulendijk
bestuurslid Vrienden van IJsselOever

HANDEN

Gelukkig is de mens die tot het einde handen mag voelen die goed doen.

De hand die met aandacht wast.

De hand die met zorg aankleedt.

De hand die met liefde kamt.

De hand die met tact aanraakt.

De hand die met het hart troost.

*Geen mens kan leven zonder die hand,
die teder is, die behoedt, die beschermt en bemoediging uitstraalt.*

Tot het einde toe verlangt de mens naar die hand, totdat er die andere Hand is, die alle wonden geneest, die alle pijn heelt, die alle tranen wist.

Tot die tijd kunnen onze handen een voorproef zijn van die handen, en handen en voeten geven aan de liefde die onmisbaar is.

Marinus van den Berg

Handen...

Dit gedicht las ik afgelopen week en het sprak mij erg aan. Het verwoordt voor mij precies wat wij in onze hospices willen uitdragen! Handen die zorgen voor de naaste in zijn of haar kwetsbaarheid. Handen die troosten.

Maar... daar schuurt het voor mij nu ook. We leven tenslotte in coronatijd. De hele samenleving is anders; er zijn regels waar we ons aan moeten houden: 1,5 meter afstand, thuisblijven bij klachten, handen wassen tot ze stuk zijn... Het voelt allemaal zo raar.

Ook in de hospices is het anders. Er zijn opeens bezoekerregels, koffieregels, schoonmaakregels... Het voelt zo afstandelijk, bijna zakelijk misschien. Hoe kan ik nabij zijn als ik op 1,5 meter afstand moet blijven? Hoe kan ik echt voor de ander zorgen als het voelt alsof mijn handen gebonden zijn...

Ik denk dat iedereen dit gevoel wel herkent. Ik hoor om me heen veel mensen zeggen dat er door corona niets meer kan. Maar dat is niet zo. Er kan nog van alles, maar het vraagt een andere manier van kijken. Nabijheid kan ook zitten in een woord,

een blik, een luisterend oor... Wij ervaren misschien allerlei beperkingen in ons werk, maar gelukkig krijgen we van nabestaanden nog steeds dankbare reacties op de zorg die men in ons huis ervaren heeft. Dus we kunnen het, ook in coronatijd. Dus laten we er met elkaar de schouders onder blijven zetten, zodat ons huis een thuis kan zijn voor hen die aan onze zorg worden toevertrouwd.

'Er zijn' is misschien nog nooit zo veelzeggend geweest als in deze tijd!

Door Femke Bunschoten
invalcoördinator IJsselThuis

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELPOLDER

Door Rudy Schoonveld

voorzitter Vrienden Van IJsselPolder

Een plek in de polder

In januari konden wij eindelijk van start gaan om fondsen te werven voor het hospice in Ommoord! We hebben een gebouw aan de Thomas Mannplaats. Op 19 februari hebben we het kunnen bezichtigen en ook kennis kunnen maken met vrijwilligers, coördinatoren en de mensen van de andere vriendenstichtingen. Onze statuten zijn definitief vastgesteld en wij hebben de ANBI-status gekregen. Bijna alle goede doelenfondsen die wij willen benaderen, eisen deze ANBI-status.

En toen kwam corona...

En toen kwam de coronacrisis. We hebben in maart nog eenmaal fysiek vergaderd, daarna hebben wij vooral via beeld met elkaar vergaderd. We zijn doorgegaan, op zoek naar het vinden van en benaderen van fondsen.

*Als er plaats is in je hart,
dan is er plaats in je huis.*

(- auteur onbekend -)

Mooie toezeggingen

We hebben inmiddels van diverse fondsen toezeggingen gekregen voor bijdragen voor het hospice, in totaal een bedrag van € 110.000. Daarnaast zijn er via het bestuur van het hospice toezeggingen binnengekomen. We zijn daar heel blij mee. Maar het is nog niet genoeg om het geheel te financieren. We hebben nog veel meer nodig om de verbouwing van het pand en het eerste exploitatiejaar te bekostigen. Pas na een jaar draaien, krijgen we namelijk subsidie voor de exploitatie.

Een gemeenschap rondom het hospice

In september gaan we bedrijven en mensen in Alexander benaderen om een gemeenschap rondom het hospice te ontwikkelen. Mensen en bedrijven die financieel of in natura steun willen geven aan het hospice; die ook kunnen helpen bij het werven van vrijwilligers of die zelf vrijwilliger willen worden.

Vergeef of vergeet.

(- auteur onbekend -)

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELTHUIS

Door Bas-Jan Tukker
bestuurslid Vrienden van
Hospice IJsselThuis

IJsselThuis opgewaardeerd!

Na jaren van intensief gebruik was het 2020 zo ver: na goed overleg met betrokken partijen werd besloten om hospice IJsselThuis verder te verbeteren voor de bewoners. Vanaf de nieuwbouw in 2006 waren er uiteraard wel regelmatig wat kleinschalige verbouwingen en noodzakelijke onderhoudsklussen uitgevoerd. Het meest recente was het aanbrengen van nieuw binnenschilderwerk en een nieuwe vloer in de keuken in 2019.

Plan van aanpak

Het bestuur van IJsselHospices, de manager en het bestuur van de Vrienden van Hospice IJsselThuis sloegen samen met de leden van de facilitaire commissie de handen ineen en maakten een plan van aanpak, waarin de onderwerpen die aandacht behoeften werden vastgelegd.

Na onderzoek naar de werking van de luchtbehandelingsinstallatie en de constatering dat de besturing van de luchtbehandelingskasten op de zolder versleten was, werd besloten deze te vervangen. Ook bestond er al langer de wens voor een koelinstallatie in alle kamers van het hospice. Dit heeft geresulteerd in het monteren van een koelsysteem in de vorm van splitunits.

Toegang tot de tuin

Ook kon er in Toermalijn, één van de kamers op de begane grond, een door de vrijwilligers lang gekoesterde wens in vervulling gaan: een deur die meteen toegang geeft tot de tuin. Gezien de bijzondere, esthetische vorm van het hospice is getracht om bij het aanbrengen van deze buitendeur geen afbreuk aan de hoofdvorm van het gebouw te veroorzaken.

Tijdens het ten gevolge van de covid-19 crisis buiten gebruik zijn van het hospice, heeft de bouwkundige aannemer de buitengevel ingezaagd, het bestaande kozijn aangepast de deur geplaatst en alles weer gerepareerd en dusdanig opgeleverd dat het lijkt alsof het al vanaf de bouw aanwezig was.

De vloer onder handen genomen

Bij het aanbrengen van de deur in de buitengevel ontstond een nieuw vloerdeel waarop de bamboe parketvloer aangevuld diende te worden. Gezien die noodzaak en het ten opzichte van de bestaande vloer optredende kleurverschil, werd gezocht naar een oplossing waarbij de bamboevloer werd aangevuld, het bestaande gedeelte werd geschuurd en alles afgelakt kon worden. Bamboevloeren zijn bijzonder hard en horen op een speciale manier gedreveld, geschuurd en meerdere malen afgelakt te worden. Door een houtenvloerspecialist met ervaring met bamboevloeren in te schakelen, is deze klus ook geklaard en zijn op de woonkamer en natte ruimtes na alle vloeren op de begane grond opnieuw behandeld en weer geschikt voor jaren intensief gebruik.

Verbouwing tijdens lockdown

De covid-19-pandemie en de lockdown hebben ervoor gezorgd dat het hospice kon worden opgeknapt zonder bewoners te hinderen. Langs deze weg wil ik iedereen die beroepsmatig en/of als vrijwilliger bij de activiteiten betrokken was, bedanken voor de inzet!

”

*Als mijn weg in jouw ogen een
omweg is,
mag ik dan toch mijn weg gaan?*

(- auteur onbekend -)

Wist u dat....

Beide hospices op Facebook ook te volgen zijn?

Voor IJsselThuis is dat:

<https://www.facebook.com/ijsselthuis/>

en voor IJsselOever:

<https://www.facebook.com/IJsselOever-Hospice-174116156589795/>

Rectificatie

In Zicht op IJssel nummer 4 stond een artikel over klankontspanning in Hospice IJsselThuis. Abusievelijk zijn niet de juiste namen van de scribenten van dit artikel genoemd. Juist is dat het artikel is geschreven door Femke van 't Hof en Kevin Smit.

Colofon

Deze Zicht op IJssel nummer 5 kwam tot stand door de medewerking van:

Deze *Zicht op IJssel* nummer 5 kwam tot stand door de medewerking van: George Henkens, Femke Bunschoten, Peter Meulendijk, Birgitta van Vlaanderen, Rudy Schoonveld, Bas-Jan Tukker, Claire Voûte, Els Bette-Fluit en Els Imthorn.

Zicht op IJssel verschijnt drie à vier keer per jaar en wordt verzonden naar alle medewerkers, oud-medewerkers en belangstellenden van de IJsselHospices.